

ת"פ (ירושלים) 68121-11-21 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (ירושלים) 68121-11-21 - מדינת ישראל נ' פלונישלו ירושלים

ת"פ (ירושלים) 68121-11-21

מדינת ישראל

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד מוסטפא יחיא

בית משפט השלום בירושלים

[28.11.2024]

כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא

גזר דין

(נוסח מותר בפרסום)

1) גזר דין זה עניינו שני אישומים נפרדים בהם הורשע הנאשם.

2) באישום הראשון, הורשע הנאשם ביום 6.12.2023, לאחר שמיעת עדויות, בביצוע סחיטה באיומים, עבירה לפי סעיף 428 רישא בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"). באישום זה, וכפי שהוכח במשפט, ביום 20.12.2020 בסביבות השעה 21:00, שלח הנאשם באמצעות יישומון הווצ-אפ תמונה אינטימית של גרושתו (להלן: "המתלוננת"), כשהיא חשופה בחלק גופה העליון ולבושה בתחתונים בלבד, לדוד שלה. מיד לאחריה, הוא שלח מספר הודעות בהן איים על המתלוננת ואביה, כי במידה ולא יבטלו את תשלום המזונות, הוא יפרסם תמונות וסרטונים נוספים אינטימיים של המתלוננת, כמפורט להלן:

"הנה טיפה ממה שיש לי.

רק האח שלך הוא לא רוצה להירגע למרות שאני עוזב את הבן שלי עם בחורה כזו.

בכבוד של אמא שלי אם הוא לא ירד מהעניין של המזונות ילדים.

אני אפיץ כל מה שיש לי"

לאחר מכן, הוא המשיך וכתב:

"אני אהרוס אתכם תתרחקו ממני....

אבו עמר אני מתחנן בפניך שלא יתן לי להוציא את הדברים שאף אחד לא ראה אותם מהפלאפון שלה.

אני באלוהים עזבתי ולא מתערב בהם

יש לאח שלך שלושה ימים. אם הוא לא מוריד את המזונות שאף אחד לא יבוא אליי בטענות.

זאת התמונה הכי פשוטה מהפלאפון שלה.

אני לא רוצה להפיץ ולעשות פאדיחות אבל אם זה ראש בראש אני מוכן תאמין לי, כי עדיין יש הרבה תמונות מגעילות ויש לי סרטונים"

(3) באישום השני, הורשע הנאשם ביום 4.2.2024, על-יסוד הודאתו (שניתנה גם בדיון ביום 13.2.2023 לפני חברי כבוד השופט א' איתן), בביצוע תקיפה וחבלה ממשית על-ידי שניים או יותר, עבירה לפי סעיף 382(א) בחוק העונשין, וכן בהפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287(א) בחוק המוזכר.

(4) באישום זה, הועמדו לדין הנאשם ואחיו (להלן: "האח"). האישום כלל שני אישומים נוספים נגד האח בלבד. ביחס לאישום הנוגע לנאשם, בתאריך 28.12.2021 במסגרת הליך בש"ע XX-XXXX-XX, קבע בית המשפט המחוזי, כי הנאשם ישהה בתנאי מעצר בית ויוכל לצאת ממנו בימים א'-ו' בין השעות 09:00-16:00, כאשר היציאה תהיה בליווי אחד המפקחים (להלן: "ההוראה החוקית"). הוראה חוקית דומה לה הייתה תקפה גם ביחס לאח. חרף ההוראות הללו, ביום 8.7.2022 בשעה 21:30 לערך, שהו הנאשם ואחיו בשוק הסמוך לשער שכם בעיר העתיקה בירושלים. באותן הנסיבות עבר במקום פלוני (להלן: "המתלונן") כשהוא נוהג בקטנוע וחולף על-פניהם.

(5) בין המתלונן לבין הנאשם ואחיו התפתח דין ודברים, במהלכו הם נעמדו מול הקטנוע ומנעו ממנו להתקדם. האח משך את המתלונן מהקטנוע ואחז בו עם הנאשם שאחז במקביל גם באח. המתלונן ניסה להיחלץ מהם ובעט ברגלו של הנאשם, או אז החלו האחים לחבוט יחדיו במתלונן באגרופים בפניו ובראשו, והמתלונן השיב במכות אגרופ לעברם. הנאשם ואחיו המשיכו ודחפו את המתלונן לעבר חנות סמוכה תוך שהם חובטים בו והוא בהם. בהמשך, הפרידו עוברי אורח בין הניצים. כתוצאה ממעשי הנאשם ואחיו, נגרמה למתלונן חבלה בדמות חתך של 3 ס"מ בשפה התחתונה ושריטות בצווארו ובגבו.

(6) בדיון מיום 22.5.2024 טענו הצדדים לעונש, ואלה הושלמו בדיון מיום 25.9.2024.

תסקירי שירות המבחן

(7) לפי תסקירי שירות המבחן שהוגשו בשני ההליכים לעיל, בתמצית משיקולי שמירה על צנעת הפרט, הנאשם בן 36, בעל עבר פלילי בשנים האחרונות, כאשר ברקע קיים סכסוך גירושין קשה ומשמורת על בנו. בעברו, הוא עבד כמורה לחינוך גופני. ככלל, משפחתו מנהלת אורח חיים נורמטיבי. בהתייחסו למעשים שבהם הורשע בעבירת סחיטה באיומים, תיאר הנאשם, כי לאחר שנקבעו הסדרי ראייה לבנו, נמסר לו על-ידי מרכז הקשר, כי משלב מסוים, תתקיימנה הפגישות בפיקוח המרכז, זאת לבקשת גרושתו. מאחר והוא חש פגוע עקב זאת, שלח את התמונה לדוד, כדי להניא את גרושתו שלא לעמוד על בקשתה, ובכך ישוב להיפגש עם בנו ללא תיווך. הוא ציין, כי פעל באופן אימפולסיבי ולא התכוון להפיץ את התמונה. תחילה המעיט הנאשם בחומרת המעשה שלו, אך בהמשך, הוא הצליח להפנים במעט חומרה זו. רמת הסיכון להישנות העבירה, הוגדרה כאמור כגבוהה.

(8) אשר לעבירות מושא האישום השני, תיאר הנאשם כי בעוד שהה עם אחיו, חלף לפניו המתלונן שנסע על קטנוע. הוא התגרה בהם ותקף את אחיו. עת האח תקף אותו חזרה, ניסה הנאשם להפריד ביניהם, תקף אותו המתלונן ואז הנאשם נתן לו "אגרוף" אחד. הנאשם הכחיש, כי חסמו את דרכו של המתלונן. אשר להפרת ההוראה החוקית, תיאר הנאשם שהוא נדרש לעשות קניות לחג וזו הייתה הפרה יחידה. הוא הביע חרטה על כך. לצד זאת, הוא התקשה להתחבר לחלקים האלימים שבהתנהגותו וביטא עמדות קורבניות.

(9) להתרשמות עורך התסקיר, הנאשם התקשה בנטילת אחריות מלאה על ביצוע העבירות שבהן הורשע. מאחר ונשקפה ממנו כאמור רמת מסוכנות גבוהה להישנות העבירות, הוצע לו הליך טיפולי במרכז משפחה, אליו הוא שולב. ברם, לאחר תחילת תהליך זה נוכח תנאים מגבילים שהושתו עליו בתיק XX-XXXXX-XX, ובהמשך נוכח הפרת תנאי עבודות שירות (שהושתו עליו במסגרת תיק אחר שהתנהל בבית המשפט המחוזי), הוא ריצה מאסר בפועל. בכל אופן, חלק נכבד בהשתתפותו בהליך האמור, לא התקיים פרונטלית אלא בצורה מקוונת נוכח התנאים המגבילים כאמור. יעילות ההליך הטיפולי נגרעה. כאן המקום להזכיר ביחס לתיק האחר, כי כעולה מחוות דעת של הממונה על עבודות השירות מיום 1.3.2023 וגם מתסקיר שירות המבחן מיום 26.9.2023, לנאשם הרשעה בתיק בש"ע XX-XXXXX-XX, בגין ביצוע מספר עבירות אלימות חמורות.

(10) שירות המבחן סבר שיש מקום לאפשר דחיה נוספת למיצוי ההליך הטיפולי, אך זאת תוך הקלה בתנאים המגבילים. המאשימה התנגדה לכך ולהקלות בתנאים אלה. בסופו של דבר, אפשרתי דחיה קצרה לשירות המבחן להגשת תסקיר סופי גם בהתקיים התנאים המגבילים. התסקיר לא בא בהמלצה שיקומית ונותר עם הצעתו למצות את האפיק הטיפולי (נושא שאתייחס אליו בהמשך).

עיקרי טענות הצדדים

(11) המאשימה טוענת, בין השאר ובעיקר, כי ביחס לאישום הראשון, במעשיו שהוכחו, פגע הנאשם בערכים המוגנים של שלום הציבור ופגיעה בביטחון האישי של המתלוננת, בשם הטוב ובאוטונומיה שלה. מדובר בסחיטה בעלת אופי מיני, על רקע סכסוך מזונות כאשר המעשים נעשו מתוך מניע כספי. מדובר בזוג בחברה הערבית כאשר יש מודעות להשלכות שיכולות להיות לתמונה כזאת שנשלחת אל בן-משפחה. מכאן מתבקשת החמרה בענישה. לפי המאשימה, מתחם הענישה ההולמת נע בין 18 חודשי מאסר עד 30 חודשי מאסר בפועל. היא עותרת להשית על הנאשם 20 חודשי מאסר בגין אישום זה, לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

- (12) אשר לאישום השני, לפי המאשימה, לא היה סכסוך קודם בין הנאשם ואחיו לבין המתלונן. במעשיו, פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על ביטחונו של המתלונן ועל שלמות גופו ונפשו. מתחם הענישה ההולמת בנסיבות העניין, נע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל. בהינתן זאת, ולנוכח העבירה הנוספת שבה הורשע הנאשם (הפרת הוראה חוקית), עותרת המאשימה להשית עליו 6 חודשי מאסר בפועל.
- (13) הנאשם באמצעות בא כוחו - עו"ד מ' יחיא - טוען מנגד, בין השאר ובעיקר, כי מתחם הענישה ההולמת בנסיבות העניין, נע בין מאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. ההגנה עותרת להשהות את גזירת הדין עד מיצוי ההליך הטיפולי שנגדע. הסניגור עמד בהרחבה בטיעונו על מורכבות מערכת היחסים העכורה בין הנאשם לבין גרושתו בכל הנוגע להסדרי הראיה עבור הילד המשותף שלהם, וכל הנובע מכך. חשיבות ההליך הטיפולי אינה נעוצה רק בשיקולי השיקום של הנאשם, אלא גם, זה יאפשר לו לראות את בנו, שלא ראה מזה שנים. הקשר בין השניים התחדש רק לאחרונה. גזירת דינו של הנאשם בעת הזאת, תמנע ממנו את האפשרות להיפגש עם בנו וזה יפגע גם באינטרס הציבורי. לפיכך, כך גורסת ההגנה תוך שהיא מאבחנת את הפסיקה אליה הפנתה המאשימה, העונש שעותרת אליו האחרונה אינו מידתי, מחמיר ואינו עולה בקנה אחד עם חומרת המעשים שביצע הנאשם. לא מדובר בעבירת מין או עבירה במרחב האינטרנטי. העובדה לפיה ביחס לאישום הראשון ניהל הנאשם את משפטו, אין לזקוף אותה לחובתו.
- (14) גם הנאשם עצמו דיבר לפני בדיון. לדבריו, הוא גרוש משנת 2017 ואין לו קשר עם גרושתו. משנת 2020 אינו מצוי בקשר עם בנו למרות מאמציו לחדש את הקשר. הוא רוצה לשוב לחיים נורמליים, ומשנת 2021 הוא נתון תחת תנאי מעצר בית. הנאשם ציין שהוא מבין, כי עשה "טעות".
- דיון והכרעה
- (15) סעיף 40ב בחוק העונשין מורה, כי "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו". לצורך מילוי מלאכת גזירת הדין, נקבע בסעיף 40ג בחוק, כי בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם ויגזור את הדין בתוך מתחם העונש שנקבע, אך ניתן לחרוג ממתחם זה בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור.
- (16) במקרה לפנינו, למרות שייקבעו שני מתחמים נפרדים לשני האישומים, מכוח סמכותי לפי סעיף 40ג(ב) בחוק, ייקבע עונש כולל לשני האירועים.
- הערכים המוגנים בעבירות שבהן הורשע הנאשם

17) האיסור שבעבירת הסחיטה באיומים נועד לשמור על ביטחונם של הפרט, על שגרת חייו, על האוטונומיה שלו וגם על ביטחון ושלום הציבור. מדובר בעבירה חמורה ומחייבת ענישה מחמירה, שכן "עבירה זו משבשת באופן חמור את מהלך חייהם התקין של הנסחטים וגורמת להם למצוקה, לכאב ולדאגה" (ע"פ 5052/22 סזנוב נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (11.1.2023); ע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (20.9.2015). בע"א 2200/16 סויטאת נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (21.7.2016), נקבע בין השאר כלהלן:

"עבירת הסחיטה באיומים שבה הורשע המערער היא קשה וחמורה, וכבר נאמר לגביה כי היא פוגעת באושיות היסוד של הסדר החברתי ובמרקם חייהם של הנסחטים במישור האישי והכלכלי. "המבצע אותה בוחר לעשות לעצמו דין עצמי ופוגע בקניינו ובחירותו של קורבן העבירה" (...). מטעם זה נפסק כי הרשעה בעבירה של סחיטה באיומים מחייבת ענישה מחמירה, אשר תעביר "מסר לציבור בכלל [...] כי עבריינים בתחום זה עלולים לשלם על מעשיהם בדרך של שלילת חירותם לתקופה ארוכה"; ו" [...] [ת]עודד את הקורבנות לשבור את קשר-השתיקה" (ע"פ 6774/01 מדינת ישראל נ' אלעלוין (1.11.2001))".

בעניין סזנוב לעיל, שם בפסקה 11, עמד בית המשפט העליון על החומרה היתירה של העבירה, גם בהיבט של "קשר השתיקה", קשר אשר מונע מנפגע העבירה לפנות לרשויות האכיפה כדי לבקש את סיוען במצוקתו אליה נקלע, שמא ימומשו האיומים, "במיוחד שעה שבבסיס הסחיטה עומד איום בחשיפת מידע אינטימי בעל אופי מיני".

18) אשר לאישום השני וביחס לעבירת התקיפה החמורה, אין להכביר במילים ביחס לכך שהפעלת אלימות, היא מעשה אסור, פסול ומכוער, שפוגע בביטחון האישי והבסיסי של הקורבן, בשלוות נפשו ובשלמות גופו. כל זאת לצד העלבון וההשפלה שיכולים גם ללוות מעשה זה ולגרום לפגיעה רגשית ונפשית אצל הקורבן. יפים כאן דברי כבוד השופטת ע' ארבל בע"פ 11917/04 נורדיצקי נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (19.5.2005), לפיהם:

"בתי המשפט חזרו לא אחת על הצורך להוקיע את מעשי האלימות ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו. אין חמור מכך שאישה לא תהא מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה. העונש מטרתו להוקיע את המעשה וגם להרתיע עבריינים בכוח".

19) כל מעשה ומעשה נבחן לגופו, ונסיבות מקרהו של פלוני מובחנות מנסיבות מקרהו של אלמוני. ואולם, כמכלול, "יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות" (ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (27.10.2011)). עוד על הצורך בענישה מרתיעה להתמודדות עם נגע האלימות, ראו והשוו עם ע"פ 6277/20 היילי נ' מדינת ישראל, פסקה 36 (24.3.2021); ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (16.8.2007).

20) אשר לערכים המוגנים בעבירת הפרת הוראה חוקית, נמנים בעיקרם ההגנה על שלטון החוק, שמירה על הסדר הציבורי וכיבוד מערכות החוק והמשפט. יפים כאן דברי כבוד השופט ר' וינוגרד בת"פ (מחוזי י-ם) 33300-04-13 מדינת ישראל נ' פרינץ (13.5.2014), כלהלן:

"בביצוע העבירות של הפרת הוראה חוקית יש משום חתירה תחת סמכויות השלטון ככלל וסמכות מערכת השיפוט והאכיפה בפרט. ביצוע עבירות אלה פוגע בסדר הציבורי, ומשליך בעקיפין גם על אמון הציבור במערכת השלטונית" על דרך ההשוואה, לעניין בחינת חלופות מעצר למי שהפר תנאי שחרור, כבר נקבע לא אחת, כי "אם בית המשפט לא יקפיד עם נאשמים שהפרו את האמון שבית המשפט נתן בהם והרשו לעצמם לעבור עבירה נוספת לאחר ששחררו מן המעצר, יהיה בכך, לא רק זילות בית המשפט, אלא גם משום פיתוי לעבריינים ובעקיפין אף עידוד לעבריינות. לכן, המסר צריך לצאת מבית המשפט חד וחלק: נאשם שעבר עבירה כשהוא משוחרר מן המעצר, וקמה נגדו עילת מעצר בדרך כלל לא יהיה ראוי לחלופת מעצר" (בש"פ 507/00 מזרחי נ' מדינת ישראל (6.2.2000); ראו גם: בש"פ 6156/17 מדינת ישראל נ' חסדאי (6.8.2017)).

נסיבות ביצוע העבירות

21) ביחס לאישום הראשון, הוכח במשפט, כי ברקע הליך גירושין עכור, נודע לנאשם קיומו של חוב מזונות. מאחר ולשיטתו הוא אינו חייב דבר לגרושתו ובנם המשותף, דבר היוודע קיומו של החוב, היה למורת רוחו (בלשון המעטה). בתגובה, הוא שלח מספר מסרונים מאיימים לדוד של המתלוננת, שמטרתם להפחיד אותו ואת משפחתו, ולהניע אותם לבטל את דרישתם למזונות. מסרונים אלה כללו תמונה אינטימית של המתלוננת, ואיום מפורש שיפרסם תמונה זו, לצד תמונות אחרות "מגעילות"-כלשונו וסרטונים, ככל שלא יעשו כן. מדובר במעשה מובהק של סחיטה באיומים. על חומרת המעשה ניתן ללמוד מטיבו ומעצם המימוש (משלוח התמונה), מן העובדה לפיה התמונה מקורה מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת וגם מן העובדה לפיה המסרונים לא נשלחו למתלוננת אלא לקרוב משפחתה, על התרחישים האפשריים שהיו עלולים להיווצר עקב זאת. חומרת המעשה אף נגזרת גם מפוטנציאל הנזק מעצם שיגור תמונה כזו לאמצעי מדיה של פלוגי. במקרה לפנינו, התמונה נשלחה לדוד, אשר היה נבון וחש כלימה עם קבלתה. לא מן הנמנע שלו זו הייתה מגיעה ליעד אחר, התפוצה הייתה רחבה ובלתי נשלטת. מעשהו של הנאשם הוא אפוא, חמור מאוד ומכוער.

22) אוסיף לעניין אישום זה, כי כעולה מתסקיר שירות המבחן ובניגוד למה שהוכח במשפט, הנאשם כרך בפני עורך התסקיר, את שאלת התמונה, עם נושא הסדרי הראיה עם בנו בתיווך של מרכז הרווחה. משום מה, הוא לא התייחס לסוגיית הזיקה הישירה בין התמונה והמסרונים לבין נושא המזונות דווקא והרקע הכספי, נושא איום שעולה מפורשות מהמסרונים שלו.

23) ביחס לאישום השני, וכפי שהודה בכך הנאשם, תוך שהוא ואחיו היו נתונים תחת תנאים מגבילים שאסרו עליהם לצאת מבינם באותן הנסיבות, הם הפרו תנאים אלה, ולא רק. בזמן נוכחותם בקרבת העיר העתיקה, כשהמתלונן חלף על-פניהם בנסיעה בקטנוע, הם חסמו את המשך תנועתו. משהחלו תקיפות הדדיות בין האח לבין המתלונן, התערב הנאשם ובשלב מסוים החלו האחים לחבוט יחדיו במתלונן באגרופים לפניו ולראשו וזה השיב במכות אגרופ לעברם. הנאשם ואחיו המשיכו ודחפו את המתלונן לעבר חנות סמוכה תוך שהם חובטים בו והוא בהם, עד שהפרידו ביניהם עוברי אורח. כתוצאה ממעשי הנאשם ואחיו, נגרמה למתלונן חבלה בדמות חתך קצר בשפה התחתונה ושריטות בצווארו ובגבו. גם כאן, מדובר במעשה אלימות בריוני ומפחיד. על חומרת ההתנהגות ניתן ללמוד גם מעצם העובדה לפיה, התנאים המגבילים כאמור שחלו על האחים, מקורם מעשי אלימות חמורה קודמים שביצעו באירוע אחר.

מתחם הענישה ההולמת

24) אשר לעבירת סחיטה באיומים, לאחר בחינת הפסיקה שהוצגה בדיון הטיעונים לעונש ופסיקה נוספת, תוך מתן הדעת גם לזיקת נסיבות ביצועה להקשר המיני, אני סבור, כי מנעד הענישה נע בין מאסר בן 10 חודשים ועד 30 חודשי מאסר בפועל.

ראו והשוו עם השינויים המתחייבים: עניין סוזנוב לעיל; ע"פ 18/20 זועבי נ' מדינת ישראל (20.8.2020); ע"פ 5090/18 מדינת ישראל נ' פלוני (18.11.2018); עניין סויטאת לעיל; ת"פ (מחוזי-ים) 49113-10-23 מדינת ישראל נ' סלמאן (17.7.2024); ת"פ (שלום-ים) 14850-04-22 מדינת ישראל נ' אבו גויעד (1.8.2024); ת"פ (שלום חיפה) 49575-03-24 מדינת ישראל נ' דרוויש (10.7.2024); ת"פ (שלום ב"ש) 1456-02-21 מדינת ישראל נ' אבו גריבה (28.2.2022).

25) אשר לעבירות האלימות והפרת הוראה חוקית, הטווח העונשי ביחס לשתי העבירות יחדיו, נע ככלל בין מאסר לתקופה קצרה, שיכול ותרוצה עבודות שירות, ועד 15 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח, לצד ענישה נלווית. ראו והשוו עם השינויים המתחייבים: לעניין עבירת התקיפה - רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל, (11.4.2019); רע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל (14.3.2019); רע"פ 2323/17 פלוני נ' מדינת ישראל (12.6.2017); ת"פ (שלום-ים) 8317-11-19 מדינת ישראל נ' קראעין (1.6.2022); ת"פ (שלום-ים) 38194-09-19 מדינת ישראל נ' פלוני (20.10.2021). לעניין עבירת הפרת הוראה חוקית - כל מקרה נבחן לגופו וניתנת הדעת לטיב ההוראה החוקית ולחומרת ההפרה, היקפה ועוצמתה, ראו: רע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל (14.10.2018); רע"פ 5023/18 בדיר נ' מדינת ישראל (28.6.2018); רע"פ 6349/17 עמרם נ' מדינת ישראל (6.11.2017); רע"פ 3901/16 דעיף נ' מדינת ישראל (5.6.2016); ת"פ (מחוזי ת"א) 10429-12-18 מדינת ישראל נ' מגדלאוי (30.6.2021); ת"פ (שלום רח') 12875-12-15 מדינת ישראל נ' ראובני (19.7.2017); ת"פ (שלום-ים) 17212-05-15 מדינת ישראל נ' ואנונו (10.7.2017).

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

- 26) לקולת העונש ניתנה הדעת לגילו של הנאשם, לנטילת האחריות ביחס לאישום השני ולחיסכון בזמן של הצדדים, של העדים ושל בית המשפט. ביחס לאישום הראשון לעומת זאת, הנאשם בחר לנהל את ההליך עד תום, לרבות שמיעת עדות המתלוננת-גרושתו, על כל החוויה הרגשית הנלווית לכך. זו זכותו המלאה ואין בזאת כדי להיזקף לחובתו. לצד זאת, אין הוא זכאי בהקשר זה ל"הנחה" לה זכאי "המודה ועוזב" בתחילת ההליך. הנאשם אמנם נטל אחריות חלקית לפני שירות המבחן ומסר לפני כי הוא טעה בהתנהגותו, אך לא התרשמתי מכפנות נטילת האחריות החלקית או מהבנתו המעמיקה את חומרת מעשיו.
- 27) לקולת העונש נתתי את דעתי גם לאפיק השיקומי שהחל בו הנאשם, אך נפגמה יעילותו בשל התנאים המגבילים שהודקו נוכח התנהלותו. בנושא זה, בית המשפט ער היטב להמלצת שירות המבחן למצות את האפיק הטיפולי. ההמלצה מבורכת, ובנסיבות אחרות שבהן חרב עונש המאסר לא הייתה רלבנטית בצורה משמעותית, סביר ביותר שקמה ההצדקה לאפשר דחיה נוספת כדי להשלים את האפיק השיקומי. ברם, העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות חמורות כאמור, הן בטיבה של כל אחת מהן ולבטח בצבר שלהן. העבירות בשני האישומים מחייבות יחד ענישה מאחורי סורג ובריה למשך תקופה לא קצרה, כך שניתן להמשיך את האפיק השיקומי מאחורי הסורג והבריה.
- 28) עוד בנדון דנן, ניתנה הדעת לחלוף התקופות ממועד ביצוע העבירות ועד היום וגם למשך התקופות שבהן שהה הנאשם בתנאים מגבילים משתנים, שכללו לסירוגין מעצר מאחורי סורג ובריה, איזוק אלקטרוני ומעצר בית.
- 29) בגזירת הדין נתתי את דעתי למורכבות מערכת היחסים העכורה שבין הנאשם לבין המתלוננת ומשפחתה. למעשה, כפי שהיה ניתן להבין מטעוני הצדדים והתסקירים, מערכת יחסים זו הייתה ברקע שלושת ההליכים המשפטיים הפליליים שהתנהלו נגדו, השניים שלפני וזה שהתנהל בבית המשפט המחוזי. עד הסתבכותו באירועים אלה, ניהל הנאשם חיים נורמטיביים ואף היה מורה לחינוך גופני. לא הוצגו נתונים אודות תיקים או הרשעות נוספות בתקופה שחלפה מאז אחרון האירועים.
- 30) נתתי את דעתי בגזירת הדין גם לטיעוני ההגנה והנאשם בפרט, בנוגע להסדרי הראיה עם בנו ומשמעות מאסרו מאחורי סורג ובריה על נושא זה, בזיקה להמשך האפיק השיקומי. מן העבר האחר, כעולה מטעוני ההגנה, הקשר של הנאשם עם הבן חודש רק לאחרונה, לאחר נתק משנת 2020. יצוין בהקשר זה, כי בדיון האחרון מיום 25.9.2024 התרתי להגנה לצרף מסמכים חדשים שנוגעים לנושא המשמורת על הילד וגם השלמת טיעון לעונש, אך לא הוגש דבר. בית המשפט, וברגישות המתחייבת, נותן את דעתו לנושא זה. ברם, מעשי הנאשם הם חמורים ומחייבים ענישה מחמירה ומרתיעה במיוחד, בשים לב לכך שמערכת היחסית בין הנאשם לבין המתלוננת ומשפחתה, סביב בנם הקטין, היא נמשכת, על כל סיכוני החיכוך שיכולים להיווצר.
- 31) בשקלול של כל האמור, ראוי בעיניי למקם את עונשו של הנאשם באופן שיהלום ענישה בתוך השליש התחתון של המתחם מושא האישום הראשון, ואת הרף התחתון של המתחם מושא האישום השני, ולגזור עליו 14.5 חודשי מאסר בפועל (שנת מאסר בגין האישום הראשון ו-2.5 חודשי מאסר בגין האישום השני), לצד ענישה נלווית. סיכום

- (32) על-יסוד הנימוקים לעיל, משית על הנאשם את העונשים הבאים:
(א) 14.5 חודשי מאסר בפועל. עונש זה מצטבר לכל עונש אחר שהרצה או מרצה הנאשם. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו בהליכים המוזכרים בכותרת, הכל לפי נתוני שב"ס.
תחילת ריצוי העונש 15.1.2025.
- (ב) ארבעה חודשי מאסר אשר ירצה הנאשם, זאת ככל שיעבור אחת מן העבירות שבהן הורשע, או כל עבירת אלימות או איומים, תוך 3 שנים מסיום ריצוי עונשו.
- (ג) הנאשם יפצה את המתלוננת באישום הראשון בסך 5,000 ₪. התשלום יבוצע עד יום 31.12.2024.
- (ד) הנאשם יפצה את המתלונן באישום השני בסך 5,000 ₪. התשלום יבוצע עד יום 31.12.2024.
- באחריות המאשימה לעדכן את המתלוננים בהוראות אלו. תשלום הפיצוי יבוצע באמצעות רשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפוני בטלפון 35592* או בטלפון *****-***; במזומן בכל סניף של בנק הדואר.
- (33) הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 15.1.2025 בשעה 10:00. הנאשם יתאם את כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר: פקס *****-**, דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il, טלפון: *****-*** או *****-***. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב במועד המוזכר בשעה 10:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק של גזר הדין.
- (34) נוסח מותר בפרסום של גזר הדין יינתן ויפורסם ללא שמו של הנאשם וללא פרטים מזהים.
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.
המזכירות - להעביר את גזר הדין לשב"ס ולשירות המבחן.
הערה: גזר הדין ניתן ביום 28.11.2024.
ניתן היום, ל' חשוון תשפ"ה, 28 בנובמבר 2024, בהעדר הצדדים.